

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyně JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **A. Ch.**, zastoupený JUDr. Ing. Jakubem Backou, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2019, č. j. OAM-263/LE-LE05-BA04-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 9. 2019, č. j. 60 Az 7/2019 - 61,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný zastavil svým rozhodnutím ze dne 8. 1. 2019, č. j. OAM-263/LE-LE05-BA04-2018, řízení o žalobcově opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany dle § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, pro nepřipustnost.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou podanou u Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), který ji shledal nedůvodnou a zamítnul ji.

II. Návrh na odkladný účinek

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž zároveň požádal o přiznání odkladného účinku.

[4] Žádost stěžovatel odůvodnil hrozbou nutnosti návratu do země původu, v níž se obává vážné újmy, a snahou o využití svých procesních práv a účast na řízení před Nejvyšším správním soudem. Odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2016, č. j. 2 Azs 131/2016 - 24, od něž dle jeho názoru nebylo důvodu se odchýlovat. Tvrdil, že kvůli nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by byl nucen vycestovat do země původu, což by pro něj znamenalo hrozbu bezprostřední a nenahraditelné újmy. Naopak přiznání odkladného účinku by se nedotklo práv třetích osob a nebylo by v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Žalovaný ve vyjádření k žádosti o přiznání odkladného účinku uvedl, že stěžovatel neprokázal, že by jeho situace byla natolik výjimečná oproti ostatním žadatelům v obdobném postavení, aby jeho kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek. Stěžovatelem uváděné důvody pro přiznání odkladného účinku byly prezentovány pouze v obecné rovině a stěžovatel neprokázal vznik natolik intenzivního následku, který by se dal kvalifikovat jako újma dle § 73 odst. 2 s. ř. s. Žalovaný proto navrhl, aby soud žádosti nevyhověl.

III. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a dospěl k závěru, že nejsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.

[7] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Nejvyšší správní soud předně uvádí, že *„poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter: soud tu totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy“* (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. prosince 2003, č. j. 7 A 115/2002 - 67, č. 760/2006 Sb. NSS).

[9] V žádosti o přiznání odkladného účinku je proto nutné vylíčit individualizované a závažné okolnosti, které mimořádné vyloučení účinků pravomocného rozhodnutí odůvodňují (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2016, č. j. 2 Azs 271/2015 - 32). Konkrétně tvrdit a prokázat, že výkon správního rozhodnutí by pro něho znamenal nepoměrně velkou újmu, je povinen stěžovatel (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Stěžovatel však v návrhu na přiznání odkladného účinku konkrétní důvody netvrdil ani neprokázal. Za tvrzení a prokázání hrozící vážné újmy nelze považovat pouze obecné poukázání na možnost vzniku újmy při případném návratu do země původu a odkázání na usnesení č. j. 2 Azs 131/2016 - 24 (či na jiné rozhodnutí Nejvyššího správního soudu) s tím, že se v něm Nejvyšší správní soud zabýval obdobnou situací. V citovaném rozhodnutí nadto Nejvyšší správní soud rozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatele, vůči kterému již bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění a řízení o udělení mezinárodní ochrany představovalo překážku vykonání tohoto rozhodnutí. V nyní projednávaném případě však stěžovatel nic takového ani netvrdil, ani nedoložil (například přiložením rozhodnutí o správním vyhoštění). Nelze proto než uzavřít, že stěžovatel netvrdil, a tím spíše neprokázal, že by nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti znamenalo nepoměrně velkou újmu na jeho právech.

[10] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že z usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. listopadu 2019

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu